

עפ"ג 3210/05/14 - אריק בקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

10 ספטמבר 2014

עפ"ג 3210-05-14 בקר נ' מדינת ישראל

בפני כב' הסגנית נשיא רויטל יפה כץ - אב"ד כב' השופט יורם צלקובניק כב' השופטת יעל רז-לוי

אריק בקר

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד גרובס

ב"כ המשיבה עו"ד ברקוביץ

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע, במסגרת הסדר טיעון במהלכו תוקן כתב האישום, בביצוע עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים, סטייה מנתיב הנסיעה ונהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה משישה חודשים. בגין מעשיו אלה, דן אותו בימ"ש קמא לעונש מאסר בפועל של חודש בניכוי תקופת המעצר (בסופו של דבר אין על המערער לשוב אל כתלי הכלא), למאסר מותנה, לצו מבחן למשך שנה, לתשלום קנס בסך 1,000 ₪, לחתימה על התחייבות ולפסילה מלקבל רישיון נהיגה של שישה חודשים וכן לפסילה על תנאי. על עצם ההרשעה וכנגד עונש הפסילה הוגש הערעור שבפנינו. במהלך הדיון הודיע ב"כ המערער כי הרישיון כבר הופקד ועל כן טיעונו מתמקדים בעצם הרשעתו של המערער.

לטענת ב"כ המערער, היה על בימ"ש קמא לאמץ את ההמלצות העקביות שבתסקירי שירות המבחן שהוגשו על המערער, בהם פעם אחר פעם המליץ שירות המבחן שלא להרשיע אותו בגין המעשים שביצע. עוד טען ב"כ המערער, כי גילו הצעיר של המערער בעת ביצוע העבירות - היה מספר ימים בטרם מלאו לו 20 שנה, העדר הרשעות קודמות, העדר הרשעות מאוחרות, סיום ההליך הטיפולי על ידי שירות המבחן והעבירות שבסופו של דבר, הודה בהן שהן פחותות מאלה שנכללו בכתב האישום המקורי, יש בהן כדי להצדיק המנעות מהרשעת המערער. מדובר, לעמדת ב"כ המערער באדם צעיר, אשר אין לסגור את הדלתות בפניו לעתיד ויש לאפשר לו ללמוד כל דבר שיהיה מעוניין ללמוד מבלי שתעמוד לחובתו הרשעה בדין.

לעומתו, טען ב"כ המשיבה כי אין להתערב בהחלטת בית משפט קמא וכי הרשעת המערער מחוייבת נוכח המעשים שביצע, במיוחד לאחר שלא הצביע על כל נימוק קונקרטי בעקבותיו ההרשעה עלולה להפריע לו בעתיד.

מעובדות כתב האיטום המתוקן בהן הודע המערער, עולה כי בתאריך 15/12/12, בשעה 02:40 נהג המערער ברכב של אמו באשקלון. המערער נהג ברכב בחוסר זהירות וסטה מנתיב נסיעתו, בכך שמעגל תנועה עלה על שטח הפרדה ועל מעגל התנועה עם גלגלי הרכב מצד שמאל. שוטר שהבחין במעשיו סימן לו לעצור ופנסי חזית ואורות כחולים מהבהבים, אך המערער המשיך בנסיעתו. לאחר מכן עצר המערער את המכונית, יצא מהרכב והחל במנוסה רגלית. המערער גם לא שעה לקריאות השוטרים "עצור משטרה" אך בסופו של דבר נעצר וכשנשאל למעשיו אמר "אני ברחתי, שתיתי מעט, ואני עריק". לאחר שהובא המערער לתחנת המשטרה, ולאחר שהודע לו על מעצרו והוא נחבל באזיקים הודיע לו השוטר כי בכונתו לתפוס את הרכב למשך 30 יום, כאשר המערער שמע זאת החל להתנהג באופן פרוע בתחנת המשטרה, הוא בעט ברגליו בכיוון השולחן, תוך שהוא מקלל את השוטר במילים "יא בני זונות, שרמוטות, שוטרים מניאק". לאחר מכן, בעת שנחקר על ידי שוטר אחר הוסיף המערער ואיים כאשר אמר לחוקר כי "אם הוא יהרוס לאמא שלי את החיים, אני ארצח את כולם, גם אותך, ומה שקרה בסרטים זה קטן לעומת מה שיהיה במציאות". כל המעשים האמורים בוצעו כאשר תוקף רישונו של המערער פקע כשנה קודם לכן.

בית משפט קמא, לאחר שניסיונות גישור מטעמו לא עלו יפה, מצא שאין מקום לבטל את הרשעתו של המערער, ודן אותו כאמור לעונשים המפורטים לעיל. אכן, מדובר בבחור צעיר, שזו לו העבירה היחידה בחייו, אותה ביצע בעת היותו שיכור, אך לא מצאנו כי יש בנימוקים אלה משום סיבה להתערב בהכרעתו של בית משפט קמא.

כלל יסודו הוא כי הליך משפטי של מי שהוכח כי עבר עבירה פלילית, יסתיים בהרשעה. לצד כלל זה קיים חריג המאפשר לסיים את ההליך באי הרשעת נאשם שהוכח שביצע עבירה, אולם הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה. נקבע בפסיקה כי לשם הימנעות מהרשעה יש לבחון התקיימותם של שני תנאים מצטברים: האחד, האם ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, האם סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעת הנאשם מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

החובה להצביע על נזק קונקרטי עולה, כפי שנקבע בפסיקה, אם אופיו המצומצם של החריג בדבר אי הרשעת נאשמים כי נקבע שביצעו עבירות. לא בכל מקרה בו מדובר בבחור צעיר, גם אם הוא נטול עבר פלילי ניתן לוותר על דרישה זו של הפסיקה להצביע על נזק קונקרטי. אך גם אם נניח שהמערער היה עומד בדרישה זו, והיה מראה פגיעה קונקרטית בעתידו במידה ויורשע, עדיין המקרה שבפנינו אינו עונה על התנאי השני שעניינו סוג העבירה ונסיבותיה, שאיננו מאפשר סיום ההליך ללא הרשעה. מעשיו של המערער מכוערים; הוא ביצע עבירות כלפי אנשי חוק, כאשר איים עליהם והכשיל אותם עת ניסו לבצע עבודתם. מחובתו של ביהמ"ש גם להגן על עובדי הציבור אשר מבצעים עבודתם נאמנה, וזאת בין היתר, על ידי הרשעת מי שפוגע בהם.

בנסיבות אלה, הערעור נדחה.

ניתן והודע היום ט"ו אלול תשע"ד, 10/09/2014 במעמד הנוכחים.

יעל רז-לוי, שופטת

יורם צלקובניק,
שופט

ס.הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד

הוקלד על ידי אילנית רוימי